

HET LOT VAN EEN KAKKERLAK

(Fate of a cockroach)

Toneelspel in twee bedrijven

Oorspronkelijk Arabisch door
Tawfiq Al-Hakeem

vertaling

Liesbeth van Reenen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET LOT VAN EEN KAKKERLAK - FATE OF A COCKROACH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TAWFIQ AL-HAKEEM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kakkerlakken:

Koning

Koningin

Minister

Professor

Priester

Onderdaan

Mensen:

Samia – huisvrouw

Adil - haar man

Hulp

Dokter

EERSTE BEDRIJF

DECOR: Het stuk speelt zich af op een enorme binnenplaats - volgens de beleving van de kakkerlakken. In werkelijkheid is het hof de badkamervloer van een gewone flat. Aan de voorkant van het hof staat een enorme muur, die niets anders is dan de voorkant van het ligbad. Het is nacht, maar volgens de kakkerlakken is het dag - aangezien ons felle daglicht voor hen zo verblindend is dat zij verdwijnen of gaan slapen. Aan het begin van het stuk is de duisternis nog niet geheel gevallen, wat betekent dat de dag van de kakkerlakken bijna begint. De Koning staat opgewekt naast een gat in muur - wellicht de entree van zijn paleis - en hij roept de Koningin die in het paleis ligt te slapen...

Koning: Kom op, wakker worden! Het is tijd om aan het werk te gaan.

Koningin: (*binnen*) 't Is nog niet donker.

Koning: Dat kan elk moment gebeuren.

Koningin: Is het verblindende daglicht dan al volkomen verdwenen?

Koning: Dat kan elk moment gebeuren.

Koningin: Laat me dan toch met rust tot het volkomen donker is en de nacht echt is begonnen.

Koning: Wat een luiheid.

Koningin: (*verschijnt*) Ik sliep niet. Denk er nou eens aan dat ik me op moet maken.

Koning: Opmaken! Als alle vrouwen toch zo zouden zijn als jij... God helpe de mannen!

Koningin: Ik ben wel de Koningin! Vergeet niet dat ik Koningin ben!

Koning: En ik ben Koning!

Koningin: Ik ben net zoals jij - er is geen enkel verschil tussen ons.

Koning: Er is wel een verschil.

Koningin: En wat, lieve schat, mag dit verschil dan wel zijn?

Koning: Mijn voelsprietten.

Koningin: Ik heb dezelfde voelsprietten als jij.

Koning: Jawel, maar mijn voelsprietten zijn langer dan de jouwe.

Koningin: Dat is een onbeduidend verschil.

Koning: Zo zie jij het.

Koningin: Nee jij. Het is gewoon ziekelijke verbeelding dat jij altijd denkt dat er een verschil tussen ons is.

Koning: Dat verschil is er ook. Iedereen met een paar goede ogen kan dat zien. Als je mij niet gelooft, vraag het dan aan de Minister, de Priester of de Professor, al die achtenswaardige heren die aan het Hof verbonden zijn.

Koningin: (*sarcastisch*) Het Hof!

Koning: Alsjeblieft! Niet zo sarcastisch! Ik heb steeds meer het gevoel dat je altijd mijn eigenschappen probeert te kleineren.

Koningin: Je eigenschappen?

Koning: Ja, en mijn gezag. Je probeert ook altijd mijn gezag te ondermijnen.

Koningin: (*nog sarcastischer*) Je gezag? Gezag over wie? Niet over mij in ieder geval - je bent in geen enkel opzicht beter dan ik. Je geeft me niet te eten of te drinken. Ik zorg voor mijn eigen voedsel, net als jij. Wil je dat ontkennen?

Koning: In het gehele rijk der kakkerlakken is er niemand die een ander te eten geeft. Elke kakkerlak vecht voor zijn eigen dagelijks brood.

Koningin: Dus ik kan doen en laten wat ik wil?

Koning: Wie heeft ooit gezegd dat je dat niet zou kunnen?

Koningin: Laat me dan met rust. Dan beslis ik zelf wanneer ik wil werken en wanneer ik lui wil zijn, wanneer ik wil slapen en wanneer ik op wil staan.

Koning: Natuurlijk staat het je vrij te doen wat je wilt, maar in je hoedanigheid van Koningin, moet je wel het goede voorbeeld geven.

Koningin: Het goede voorbeeld aan wie?

Koning: Aan onze onderdanen natuurlijk.

Koningin: Onze onderdanen? En waar mogen die dan wel zijn? Ik heb m'n hele leven nog niemand anders om je heen gezien dan die drie: de Minister, de Priester en de Professor.

Koning: Dat is voldoende, zij zijn de elite, het neusje van de ..

Koningin: Maar als jij de Koning bent, zou je omringd moeten zijn door het volk.

Koning: Ben je de eigenschappen van onze soort vergeten. Wij zijn niet als die kleine schepsels, die 'MIEREN' genoemd worden, die zich bij het minste of geringste bij duizenden verzamelen.

Koningin: Herinner me niet aan mieren! Een Koning als jij, die beweert dat hij kwaliteiten en gezag heeft, maar die niet weet hoe hij het mierenprobleem moet oplossen!

Koning: Het mierenprobleem! Tsja uuuh..

Koningin: Tsja.... uuuh... Is dat alles wat je erover te zeggen hebt?

Koning: Hoe kom jij ineens op het mierenprobleem?

Koningin: Omdat ze een voortdurende bedreiging vormen. Een koningin zoals ik, in mijn positie en met mijn schoonheid en elegantie kan geen stap verzetten zonder te rillen van angst om uit te glijden, op mijn rug terecht te komen en ten prooi te vallen aan legers mieren.

Koning: Daarom moet je ook voorzichtig zijn en niet op je rug vallen!

Koningin: Is dat jouw enige oplossing?

Koning: Wil jij dan van de ene op de andere dag een oplossing voor een probleem dat al zo oud is als de wereld?

Koningin: Hou dan je mond en schep niet op over de lengte van je voelsprietten!

Koning: Alsjeblieft! Sla niet zo'n toon aan tegen de Koning!

Koningin: Koning! Ik zou wel eens willen weten wie jou tot Koning verkozen heeft.

Koning: Ik heb mijzelf tot Koning verkozen!

Koningin: En welke slinkse trucs hebben jou op de troon geholpen?

Koning: (*verontwaardigd*) Trucs? Sorry dat ik het zeg, maar je bent dom!

Koningin: Ik geef toe dat ik hier niets van af weet.

Koning: Welke trucs, 'mevrouw'? De kwestie is een stuk eenvoudiger. Op een morgen werd ik wakker en keek in de spiegel.. of liever gezegd in een plas water bij de afvoerput. Je kent die afvoerput wel, die put waar wij elkaar voor het eerst ontmoet hebben. Weet je nog?

Koningin: Natuurlijk weet ik dat nog, maar wat is het verband tussen de afvoerput, je spiegelbeeld en de troon?

Koning: Wacht even, ik zei dat ik in de spiegel keek - dat doe jij natuurlijk elke dag, misschien wel elk uur, om jezelf van je eigen schoonheid te overtuigen.

Koningin: We hebben het nu over jÓuw spiegelbeeld. Vertel op en verander niet van onderwerp.

Koning: (*van slag*) Ik zei, ik keek in de spiegel - toevallig natuurlijk ... puur toeval... absoluut niet bewust, dat zweer ik je.

Koningin: Dat doet er niet toe. Je keek naar je spiegelbeeld in de afvoerput - wat ontdekte je?

Koning: Ik ontdekte iets dat me verraste, dat een gevoel in me opwekte van, van..

Koningin: Van afkeer.

Koning: Nee - van bewondering.

Koningin: Bewondering voor wat?

Koning: Voor de lengte van mijn voelsprietten. Ik was echt verrukt over mijn lange voelsprietten. Ik stond meteen op en daagde alle kakkerlakken uit om hun voelsprietten te vergelijken met de mijne, en dat als bleek dat de mijne het langst waren, ik Koning over hen allen zou worden.

Koningin: En die uitdaging namen zij aan?

Koning: Nee, zij vonden het best, ze zeiden dat ze geen tijd hadden voor een voelsprietten-wedstrijd.

Koningin: Dus je werd automatisch 'Hoogheid'?

Koning: Inderdaad.

Koningin: En hebben zij bepaald wat jouw privileges zouden zijn?

Koning: Nee.

Koningin: En hebben ze verteld wat hun verplichtingen ten opzichte van jou zouden zijn?

Koning: Nee. Ze zeiden enkel dat als ik zo gelukkig was met die rang, ik kon doen wat ik wilde. Zolang het hen maar niets kostte en ze me niet hoefden te voeden, hadden ze er geen bezwaar tegen, hoe ik mezelf noemde. En zo verlieten ze me, ieder ging z'n eigen weg, op zoek naar z'n dagelijks brood.

Koningin: Hoe werd ik dan Koningin?

Koning: Door pure logica. Aangezien ik Koning was en jij mijn vrouw bent, werd jij vanzelf Koningin.

Koningin: En je Minister? Hoe werd die dan Minister?

Koning: Door zijn gave werd hij voor het ambt van minister voorgedragen, net zoals ik door mijn gave de troon kreeg.

Koningin: Jouw gave kennen we - de lengte van je voelsprietten. Maar wat is de gave van je Minister?

Koning: Zijn allesoverheersende behoefte om verontrustende problemen voor te leggen en onaangenaam nieuws te spuien.

Koningin: En de Priester, wat is zijn gave?

Koning: Het debiteren van volkomen onbegrijpelijke dingen.

Koningin: En de Professor?

Koning: De vreemde informatie die hij geeft over dingen die niet bestaan, behalve dan in zijn eigen hoofd.

Koningin: En waarom heb je jezelf met deze figuren opgescheept?

Koning: Uit pure noodzaak. Er waren geen anderen die met me wilden samenwerken. Zij hebben iemand nodig aan wie ze hun absurde gedachten kwijt kunnen, terwijl ik hechte vrienden nodig heb die mij 'Uwe Majesteit' noemen.

Koningin: En dit alles heb je te danken aan je lange voelsprietten.

Koning: Kan ik 't helpen? Ik ben ermee geboren.

Koningin: Misschien is er wel iemand met langere voelsprietten dan jij, maar kwam hij nooit op 't idee om zichzelf tot koning uit te roepen.

Koning: Hoogst waarschijnlijk, maar ik wel...

Koningin: Een belachelijk idee hoe dan ook.

Koning: En wat geeft jou het recht dat te zeggen? Jij begrijpt niets!

Koningin: Ik begrijp meer dan jij.

Koning: Je bent een praatzieke en verwaande kakkerlak!

Koningin: En jij bent een ...!

Koning: Stil! De Minister komt er aan.

Koningin: Toon dan wat zelfrespect als hij erbij is en behandel mij ook met respect.

Koning: Tot uw orders, Majesteit.

Koningin: Dat klinkt beter! Echtgenoten zoals jij zijn alleen onderdanig tegen een vrouw die op haar rechten staat. *(de Minister maakt jammerend zijn entree)*

Minister: Majesteit! Help Majesteit!

Koning: Wat is er aan de hand?

Minister: Een ramp! Een grote catastrofe, Sire!

Koning: Grote goedheid! *(terzijde)* Ik zei toch dat het zijn hobby was om onaangenaam nieuws te brengen. *(hardop)* Ja? Wat is er aan de hand? Verblijd ons met uw nieuws!

Minister: Mijn zoon, Majesteit, mijn enige zoon.

Koning: Wat is er met hem aan de hand?

Minister: Hij is weggenomen in de bloei van zijn jeugd - is gestorven in de lente van zijn leven - hij is vermoord! Vermoord!

Koning: Vermoord? Hoe? Wie hebben hem vermoord?

Minister: De mieren.

Koning: Weer die mieren?

Koningin: Daar heb je het al! De mieren. De mieren!

Minister: Ja, Majesteit, de mieren - niets of niemand anders.

Koning: Ah, die mieren! Vertel ons wat er gebeurd is.

Minister: Wat er altijd gebeurt.

Koning: Wees eens wat duidelijker.

Minister: Mijn zoon wandelde tegen de muur, gewoon voor een ontspannend ommetje, zoals je dat op zijn leeftijd doet - een volkomen onschuldig wandelingetje natuurlijk, want u weet wat voor een keurige persoon hij is. Hij is buitengewoon serieus, met geen enkele neiging tot flirten of roekeloos gedrag, al dat soort belachelijk tijdverdrijf...

Koning: *(ongeduldig)* Ter zake, - wat is er gebeurd?

Minister: Hij gleed uit en viel. Natuurlijk viel hij op zijn rug en kon hij niet meer op z'n benen komen. Toen werd hij ontdekt door de mieren. Zij kwamen met hun troepen, omsingelden hem, wurgden hem en namen hem mee.

Koningin: Wat afschuwelijk! Waarlijk een catastrofe!

Minister: Een grote ramp, Majesteit - een nationale ramp!

Koning: Ik leef met u mee in uw verdriet om de overledene. Vraag me echter niet om de nationale rouw af te kondigen.

Minister: Ik heb niet gevraagd om nationale rouw, Majesteit.

Koning: Dat is heel slim van u.

Minister: Ik verklaar slechts dat het een catastrofe is voor ons gehele geslacht.

Koning: Voor ons gehele geslacht? Het overlijden van uw zoon?

Minister: Ik bedoel vooral dit soort agressie van de mieren tegen ons allemaal.

Koningin: Hij begrijpt uitstekend wat u bedoelt. Hij doet alleen alsof hij het niet begrijpt. Hij verdraait de zaak tot uw persoonlijke probleem, zodat hij zich niet druk hoeft te maken over de afdoende oplossing die iedereen van hem verwacht.

Koning: Wat zeg je? Probeer je me te beschuldigen van het verwaarlozen van de plichten van mijn functie?

Koningin: Ik beschuldig je niet, ik wijs je alleen op de noodzaak een oplossing te vinden voor het mierenprobleem.

Koning: Is het mierenprobleem dan nieuw? Zeg het, Minister.

Minister: Nee, Majesteit.

Koning: Dus u weet dat het niet nieuw is, dat het zo oud is als de wereld zelf.

Minister: Zeker, Uwe Majesteit.

Koning: Wij zijn opgegroeid, onze vaders, onze grootvaders, en onze grootvaders'grootvaders zijn opgegroeid, met het mierenprobleem.

Minister: Dat is waar, Uwe Majesteit.

Koning: Als u dat allemaal weet, waarom stelt u mij dan vandaag de taak het op te lossen? Waarom zou ik de pech moeten hebben dat ik, van al die vaders en grootvaders die voor mij kwamen, als enige gevraagd wordt om de oplossing te vinden?

Koningin: Omdat voordat jij op kwam dagen, er niemand zo verheugd was over de lengte van zijn voelsprietten, dat hij eiste tot Koning uitgeroepen te worden!

Koning: Houd je mond, jij ...

Koningin: Pas op wat je zegt!

Koning: (*tandenknarsend*) JijMajesteit!

Koningin: Ja, dat is beter!

Koning: Dan zou ik je wel willen vragen hoe jij weet dat er voor mij geen kakkerlak is geweest die Koning wilde zijn?

Koningin: Omdat zulke ideeën alleen maar bij jou opkomen.

Koning: Bij mij?

Koningin: Ja, en omdat je mijn echtgenoot bent en ik je goed ken.

Koning: Mag ik je er vriendelijk op wijzen dat we op het moment niet alleen zijn en dat ik nu in functie ben.

Koningin: Ga je gang en vervul je officiële functie!

Koning: Spreek, Minister.

Minister: Voordat u kwam, Uwe Majesteit, leefden we in een tijdperk van primitief barbarisme. We hadden noch een Koning noch een Minister, toen kwam u met uw organisatietalent en gezonde verstand en besteeg de troon.

Koning: Dus ik heb organisatietalent en gezond verstand?

Minister: Zonder twijfel, Uwe Majesteit.

Koning: Vertel dat maar eens aan de Koningin!

Koningin: (*sarcastisch*) Hare Majesteit is in de eerste plaats geïnteresseerd in de praktische resultaten. Ik wil de vruchten zien van zijn denkwerk. Kom op, verzin eens een oplossing voor het mierenprobleem!

Koning: (*ongeduldig*) Vooruit, Minister - doe eens een suggestie!

Minister: U weet het het beste, Majesteit.

Koning: Ja, maar het is aan u om eerst een standpunt naar voren te brengen, zelfs al is het een dom standpunt. Daarna zal ik het bekijken.

Minister: Een standpunt naar voren brengen?

Koning: Ja, welk standpunt dan ook. Spreek - snel. U bent aan uw positie verplicht om uw mening naar voren te brengen – en voor mij om er de draak mee te steken.

Koningin: Misschien heeft hij wel een gezond standpunt.

Koning: Ik denk het niet - Ik ken zijn zienswijze.

Koningin: Waarom heb je hem dan aangesteld als Minister?

Koning: Ik heb hem niet aangesteld. Dat heb ik je nou al duizend keer gezegd - ik heb nooit iemand aangesteld. Hij heeft zichzelf aangesteld. Ik heb het geaccepteerd omdat hij geen concurrenten had.

Minister: Ik heb vrijwillig aangeboden om zonder salaris als Minister op te treden.

Koning: Wees serieus, Minister, en verspil het Hof haar tijd niet.

Minister: (*pauze*) Ik heb iets gevonden! Uwe Majesteit, ik denk dat we de mieren zouden kunnen overwinnen met hun eigen wapen.

Koning: En wat is hun wapen?

Minister: Legers. Zij vallen ons aan met enorme legers. Als wij onszelf nu eens zouden mobiliseren en in grote getale verzamelen, dan zouden we hen met gemak kunnen aanvallen, uit- eenjagen en vermorzelen.

Koning: Een belachelijk idee.

Koningin: Waarom maak je het belachelijk voordat je het besproken hebt?

Koning: Het is duidelijk onaanvaardbaar en absurd. Spreek. Vertel me uit hoeveel personen moet het kakkerlakkenleger dat u wilt mobiliseren, bestaan?

Minister: Laten we zeggen twintig. Twintig kakkerlakken bij elkaar zouden een lange colonne mieren onder de voet kunnen lopen en vernietigen, of zelfs een heel dorp, een hele stad!

Koning: Ongetwijfeld, maar is het in onze hele geschiedenis ooit voorgekomen dat twintig kakkerlakken zich in een lange colonne verzameld hebben?

Minister: Nee, maar we kunnen het proberen...

Koning: Hoe dan? We zijn totaal anders dan mieren. Zij kennen de krijgstuich van colonnevorming, maar wij kakkerlakken kennen totaal geen discipline.

Minister: Misschien kunnen we oefenen en trainen....

Koning: En wie zal ons trainen.

Minister: We kunnen iemand zoeken die dat kan.

Koning: Geweldig! Dus uiteindelijk zijn we aan het zoeken naar een trainer! Vertel me eens, als we de trainer vinden, na hoeveel generaties denkt u, zal de kakkerlak klaar zijn om in colonne te marcheren?

Minister: Zulke informatie, Uwe Majesteit, behoort niet tot mijn vakgebied. Ik heb enkel mijn mening uiteengezet wat betreft het actieplan. Het is aan anderen om de details uit te werken.

Koning: Wie zijn die anderen? Geef eens een voorbeeld?

Minister: Onze Professor bijvoorbeeld. Hij is de man aan wie dat soort informatie gevraagd moet worden.

Koningin: Hij heeft gelijk. Dit zijn vraagstukken voor een professor.

Koning: En waar is de geleerde?

Minister: We zullen hem vragen direct hierheen te komen, Uwe Majesteit.

Koning: Vraag naar hem en laat hem komen - we wachten. *(de Minister heeft nauwelijks aanstalten gemaakt, of de Professor verschijnt, hijgend)*

Minister: Beste kerel, u komt als geroepen. Zijne Majesteit heeft u nodig voor een belangrijke zaak.

Professor: Goed.

Minister: Zijne Majesteit zal het u vertellen..

Koning: Nee, u vertelt het hem.

Minister: Zal ik het hele geval aan hem voorleggen?

Koning: Ja, en vlug.

Minister: De zaak in kwestie is het mierenprobleem.

Professor: Wat is er met het mierenprobleem?

Minister: We zoeken naar een afdoende oplossing.

Professor: En wat heb ik daarmee te maken? Dat is een politiek probleem. Het is aan u dit op te lossen - u in uw hoedanigheid als Minister en Zijne Majesteit in zijn hoedanigheid als Koning.

Minister: *(verbijsterd)* Een politiek probleem?

Professor: Het is in ieder geval een oud probleem. Het behoort niet tot het terrein van de wetenschap of de wetenschappers.

Koning: Maar de Minister heeft er een wetenschappelijk probleem van gemaakt, omdat hij wil dat de kakkerlakken geleerd wordt om in colonnes te lopen.

Professor: Dat kan nooit.

Minister: Maar het moet, we kunnen niet eeuwig zo door gaan, met die aanvallen door de mieren waar we niets tegen kunnen doen.

Koningin: De Minister heeft gelijk, we moeten ernstig over dit probleem nadenken.

Professor: Wat wordt er nu precies van mij gevraagd?

Koningin: U moet ons bijstaan met uw kennis. Alle hoop is gevestigd op de wetenschap.

Professor: Omschrijf het precies. Wat wordt er van mij verwacht? In de wetenschap moeten de zaken nauwkeurig omschreven worden.

Koningin: Beschrijf hem de zaak, Minister.

Minister: U weet dat de mieren ons aanvallen met hun legers. Als wij ook in staat zouden zijn om een leger van twintig, of misschien tien kakkerlakken te mobiliseren, waarmee wij aan kunnen vallen, dan zouden we hun dorpen en steden kunnen vernietigen.

Professor: Mobiliseer dan gewoon tien kakkerlakken!

Minister: En wie kan dat dan?

Professor: U en Zijne Majesteit de Koning - het is uw werk.

Koning: Ons werk?

Professor: Natuurlijk. Als de Koning geen orders kan geven aan tien kakkerlakken, om zich te verzamelen, wat voor gezag heeft de Koning dan?

Koning: (*uit de hoogte*) Het lijkt erop dat u droomt, Professor!

Minister: Het probleem is hoe we die kakkerlakken moeten verzamelen.

Koning: Zeg 't hem! Zeg 't hem!

Koningin: Vertel ons, Professor, heeft u ooit tien kakkerlakken bij elkaar gezien?

Professor: Ja, één keer, een hele tijd geleden, in mijn jonge jaren - verschillende kakkerlakken hadden zich 's nachts in de keuken verzameld rond een stuk tomaat.

Koningin: Tomaat?

Professor: Ja.

Koning: Een buitengewoon idee - een tomaat!

Minister: Hier kunnen we wat mee.

Koningin: En jij zei dat de wetenschap het probleem niet op kon lossen?

Professor: Wat heeft de wetenschap ermee te maken? Het was slechts een algemene waarneming.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto